

1617 16/3 18: 1. Beh. af F. t. L. om Forl. af og Ændr. i L. om Fremskaffelse af Brændselsmaterialier. 1618

ket Omfang den har antaget. Under 20. Oktober i Fjor angives det i Skrivelse fra Brændselsnævnet, at Produktionen nu er saaledes fremme, at der vil kunne leveres 1,000 Tons daglig, men i en senere Skrivelse oplyses det, at man i November og December Maaned dog ikke er naaet videre end til at producere 12,000 Tons. Det er jo et betydeligt mindre Kvantum end det, man har stillet i Udsigt. Jeg kunde altsaa ønske at vide, hvorledes det forholder sig med denne Produktion, og hvorledes det forholder sig med Transportmidlerne til at faa dette Brændsel hen til de Steder, hvor det skal anvendes. I saa Henseende har det staaet meget smaat hidtil, og maaske kunde den højtærede Minister oplyse dette høje Ting om, hvorvidt det fremdeles er Tilfældet, og om der er Udsigt til, at det fornødne Materiel vil kunne stilles til Disposition i den nærmest kommende Tid. Det er jo klart, at hvis Produktionen har haft et saadant Omfang — ja blot tilnærmelsesvis —, som man havde stillet i Udsigt, maa det være meget betydeligt Kvantum, der nu henligger paa Produktionsstederne.

I en Bekendtgørelse af 17. November 1917 er det meddelt Kommunerne, at indenlandsk Brændsel kun kan forventes uddelt til saadanne Købstadkommuner, som har under et vist Antal Indbyggere — jeg tror, det var 6,000. Alligevel er det saaledes, at rundt i Kommuner med betydeligt større Indbyggerantal har en Masse Beboere tegnet sig for indenlandsk Brændsel og sat deres Lid til, at det, de saaledes har tegnet sig for, ogsaa kan blive præsteret til Brug for dem. Maaske kunde den højtærede Minister, da der nu er forløbet ret lang Tid siden Udstedelsen af denne Bekendtgørelse, oplyse, om der er Udsigt til, at der ogsaa for Kommuner med større Indbyggertal end 6,000 kan blive indenlandsk Brændsel til Disposition.

Jeg tillod mig ved Behandlingen af Brændselslovforslaget i Fjor her i Tinget at gøre nogle Bemærkninger om de fastsatte Brændselspriser. Jeg ser vedvarende paa dette Forhold saaledes, at medens Brændpriserne maa siges at være i høj Grad rimelige, er Tørveprisen, i det mindste i mange Egne af Landet, ogsaa uden Hensyn til Tørvens Kvalitet, alt for høj.

Det undrede mig derfor meget, at den højtærede Minister for ikke saa grumme lang Tid siden gav sin Billigelse til, at denne Pris yderligere blev sat op, og det glæder mig meget, at den højtærede Minister hurtig erkendte det uheldige heri og vendte tilbage til den hidtidige Pris. Der har selvfølgelig ved Tørvefabrikationen været beskæftiget en Mængde Arbejdere i forrige Sommer, og en stor Del vil ogsaa blive beskæftiget i den kommende Sommer og til Daglønningen, som maa siges at ligge betydeligt over, hvad der i det hele taget ved Arbejde af tilsvarende Art bliver ydet. Dette er naturligvis i og for sig kun glædeligt, men det er ogsaa Aarsagen til, at de samme Arbejdere foruden mange, mange andre Mennesker maa købe Tørven til en Pris, der ligger langt over, hvad man tidligere har betalt for dette Produkt.

I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa det foreliggende Lovforslags Enkeltheder. Jeg tror, at de Ændringer i den nuværende Brændselslov, som det indeholder, betyder Forbedringer. De er heller ikke væsentlige. Den væsentligste er vel den i § 4 indeholdte nye Bestemmelse om, hvorledes Ekspropriationsforretningerne skal foretages. Det glæder mig, at der stadig skal være to af Amtsrådet til Deltagelse i Ekspropriationsforretningerne i Amtsråds kredsen valgte Mænd til Stede. Jeg haaber, at det skal sikre, at der bliver taget ethvert rimeligt Hensyn til Ejerne af Brændselsmateriale rundt omkring, saa at der ikke i den kommende Tid skal blive Grund til Klage over Ekspropriationerne, saaledes som Tilfældet navnlig har været ved den ene af de Brunkulsekspropriationer, som er foretagne i Vestjylland.

Der stod i den hidtil gældende Lov, at man, før man gik til at foretage Ekspropriation, skulde forsøge at opnaa en mindelig Overenskomst, medens det nu i § 4, tredje sidste Stykke, hedder: „Saa fremt Ejeren (Brugeren) ikke tiltræder det fremsatte Forslag eller udebliver fra Forretningen, henvises Erstatningens Fastsættelse til Taksation“. Jeg antager ikke, at dette skal betyde, at Bestemmelsen i den nu bestaaende Lov fuldstændig er ophævet, saaledes at Ejeren eller Brugeren